

c. 782—796? quisque transiens indiget^a, ut fraterna intercessione iudicis sui faciem videat clementem. Tu illum, quantum valeas, verbis consolare et factis, donec videas, quid de illo faciat Deus.

Me vero seculi fluctus diversis agitat motibus^{b 1}; tu vero cum fratribus tuis, sicut promisisti, orationibus adiuuvare non cessa, ne cuiuslibet cupiditatis vel peccati 5 me vorago submergat.

Causas vero et rationes huius mei eventus tibi viva voce volente Deo pandam. Et quod petisti faciam temporibus oportunis. Semper meae parvitas litterulas vestrae dirigere caritati recordor, vestrasque mutua vice accipere deprecor. Obsecro, ut fiducialiter mihi studeas de vestris profectibus vel prosperitatibus intimare. 10

Herbas medicinales, quas direxisti, gratanti animo accepi. Et sicut corporali me sanitate praevidere curasti, ita tuae spiritali saluti praevideri semper desidero, optans te in eo strenue perficere opere quod coepisti et gregem² gubernare fideliter quem congregasti. Nullatenus fatigeris vel cogitationum desidia vel ab aliquorum neglegentia. Qui plus laborat, plus mercedis accipiat. 15

Multum te isto anno praesenti videre desidero, si fieri potest, quia familiaritas humilitatis vestrae multum animo meo conplacuit. Aequalitas animorum dulcedinem generare solet dilectionis; et si disparia sint operum merita, tamen par potest esse desiderium salutis. Nam infirmus suam desiderat sanitatem, sicut et medicus; licet ille egrotus iaceat et iste sano vigeat corpore. 20

Tuam paternitatem pro nobis intercedentem pius Deus in omni bono proficere faciat.

57.

Alcvinus Benedicto abbati Anianensi mandat, ut epistolas suas, quibus conceptae sint, tradat; in his unam Carolo regi. Eum saepius ad se litteras scribere cupit.

c. 782—796?

Cod. H fol. 62'—63.

Edd. F 204, J 208. — Migne col. 495.

BENEDICTUS DEUS BENEDICTO PATRI BENEDICTIONEM DET AETERNAM.

Scripsi epistiunculas aliquas, sicut intellegere earum lectione^a poteris, si tibi dignum videatur. Redde singulis singulas, regi³ vero suam cum multis salutationis^b 30 verbis. Et melius mihi visum est te dicere eius pietati de nobis nostraque voluntate et filio nostro, quam inde aliquid scripsissem. Quia litterae per manus currunt multorum, verba vero in corde permanent fideli.

Epistolam vero ad fratres nostros communiter scripsi; si dignum quid in ea invenies, iubeam melius perscribere; et si quid addendum aestimas, fac secundum 35 consilium. Quia sub festinatione dictata fuit ad rememorandum amicitiae iocunditatem et orationum pro nobis sedulitatem; sicut scis magnum nos habere desiderium, magnam etiam necessitatem spemque bonam de illorum habere sacratissimis orationibus. Ubi tu, ibi et ego; et Deus nobiscum in aeternum.

Secundum opportunitatem portitoris saepius litterae veniant. Nunc rusticitas, de 40

^a) indigit *H.* ^b) montibus *H.*

57. ^a) lectionum *H.* ^b) corr. in salutationibus *H.*

1) Cf. supra p. 97: Sed fluctus saeculi nostram naviculam procellosis ventis in voraginem divitiarum rapuerunt. 2) *Anianenses monachos*, cf. *Simson Jahrbücher des fränk. Reiches unter Karl dem Gr. I*, 440. 3) *Carolo*.